

# EI BUTLLETÍ

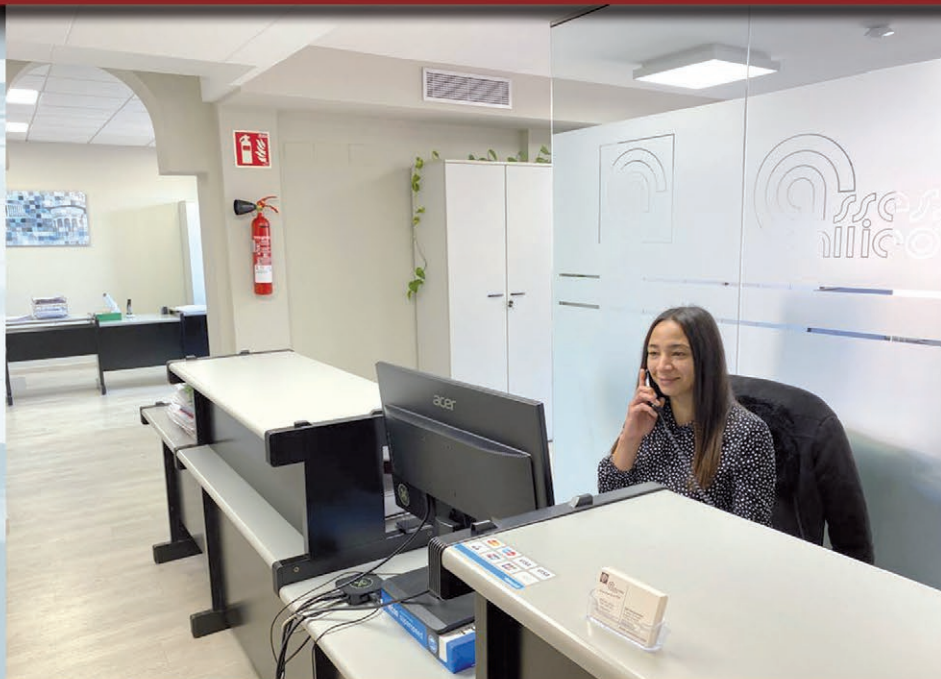
DESEMBRE 2024



**Assessoria  
callico S.L.**

EDITORIAL pàgina 3  
FISCAL pàgina 4  
APFISCAL pàgina 8  
LABORAL pàgina 9  
APLABORAL pàgina 12  
MERCANTIL pàgina 14  
CAL. FISCAL pàgina 17  
CAL. LABORAL pàgina 18

Totes les **NOVETATS** i  
l'**ACTUALITAT** sobre la  
normativa del moment  
en assessoria laboral,  
fiscal i mercantil

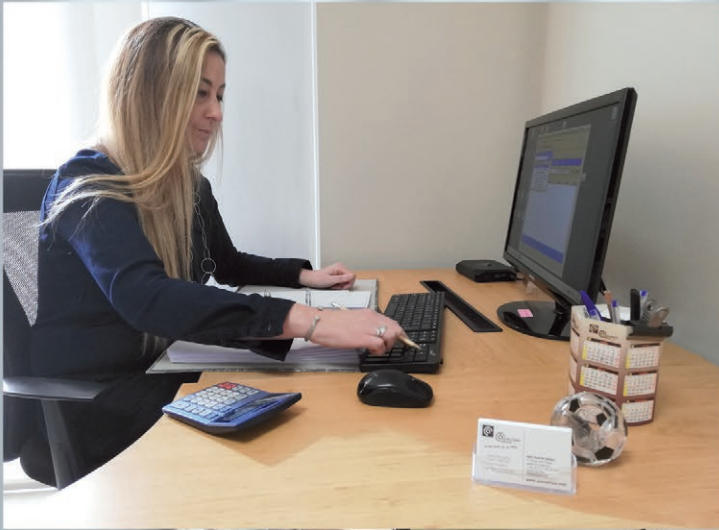


Un equip de  
professionals  
**des de 1974**  
al servei  
de l'empresa



C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61  
Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39  
17220 **SANT FELIU DE GUÍXOLS** - info@acallico.com  
www.acallico.com





## Assessoria Fiscal i Mercantil

- Consultoria i planificació fiscal
- Gestió fiscal
  - Altes Cens IAE
  - Declaracions d'IVA
  - Declaracions Anuals (Mod. 390 i 347)
  - Impost de Societats
  - Impost de Transmissions Patrimonials
  - Impost de Successions
  - Recursos i Reclamacions
  - Declaracions de Renda i Patrimoni
  - Pagaments a compte de Renda
- Assistència i representació davant inspecció fiscal
- Recursos administratius
- Constitució i dissolució de societats
- Tràmits Registre Mercantil



## Assessoria i Gestió Comptable

- Assessorament comptable
- Confecció de comptabilitats en suport magnètic
- Formulació de Comptes Anuals i Informe de Gestió
- Organització i posada en marxa de comptabilitats
- Comptabilitat per a empreses en ED Simplificada



## Assessoria Laboral

- Legalització d'empreses
- Altes i baixes autònoms
- Altes i baixes de treballadors
- Contractació laboral
- Subvencions i bonificacions de creació de treball
- Estudi i aplicació de convenis col·lectius
- Confecció de nòmines i assegurances socials
- Assistència i representació davant inspecció de treball
- Tràmits administratius davant l'INSS, INEM, T.G.S.S.
- Assistència i representació davant S.C.I.
- Recursos Administratius



## Corredoria d'Assegurances

- Assegurances generals
  - Vehicles
  - Vida
  - Decessos
  - Accidents corporals
  - Incendis
  - Robatori i expoliació
  - Pèrdua de beneficis
  - Responsabilitat civil
  - Riscos industrials
  - Construcció
  - Avaries maquinària
  - Muntatge maquinària
  - Protecció familiar
  - Malaltia
  - Combinat Il·lar
  - Combinat del comerç
  - Combinat comunitats propietaris
  - Jubilació
  - Plans de pensions



*professionalitat*  
*servei al client*  
*qualitat i eficàcia*



**Assessoria**  
**allico** S.L.

C/ Girona, 162, entresòl - Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61  
Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39  
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS - info@acallico.com  
www.acallico.com

# EDITORIAL

## EN MARXA L'OBLIGACIÓ D'ADAPTAR ALS SISTEMES INFORMÀTICS DE FACTURACIÓ

Després de mesos pendents d'aquesta publicació, el passat dia 28 d'octubre el BOE va incloure l'Ordre que concreta les especificacions tècniques i funcionals que han de complir els programes de facturació. Amb aquesta Ordre, finalment es tanca el marc normatiu que delimita els requisits que han de complir els sistemes informàtics de facturació que realitzen processos d'emissió de factures. Es tracta d'una novetat de gran transcendència pràctica, ja que obligarà a totes les societats, professionals i autònoms, i fins i tot entitats en atribució de rendes, a modificar la seva tradicional manera de fer una cosa tan habitual com «facturar», i per això en aquest número hi dediquem varies pàgines. En el moment de redactar aquestes línies, la normativa vigent continua preveient com a data d'entrada en vigor per a aquesta nova obligació el proper 1 de juliol del 2025, però ja s'està tramitant una reforma a efectes de traslladar-ne l'exigibilitat (segons el projecte no aprovat de moment) a l'1 de gener del 2026 per a contribuents de l'impost de societats i a l'1 de juliol del 2026 per a contribuents de l'IRPF que desenvolupin activitats econòmiques.

A més d'aquest tema, que serà protagonista per a assessories i obligats tributaris en general en els propers mesos, hem incorporat en aquest número informació pràctica en matèria de fiscalitat dels habitatges i apartaments turístics, una activitat que ha crescut exponencialment en els últims anys, la diversitat de formes d'explotació i serveis inclosos de la qual genera múltiples dubtes a l'hora de declarar aquests rendiments en l'IRPF i fins i tot en l'IVA.

L'apartat laboral, al seu torn, l'hem centrat en les últimes novetats en matèria de cobrament de pensions d'incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa i la seva incompatibilitat amb l'exercici de treball remunerat. En relació amb l'altre tema que abordem en aquest àmbit, el reconeixement a la mare de família monoparental del dret a gaudir del permís que hauria correspost a l'altre progenitor, s'acaba de publicar una sentència del Tribunal Constitucional amb data de 6 de novembre de 2024, que pretén precisament declarar la inconstitucionalitat dels articles de l'Estatut dels Treballadors que no contemplin aquesta possibilitat.

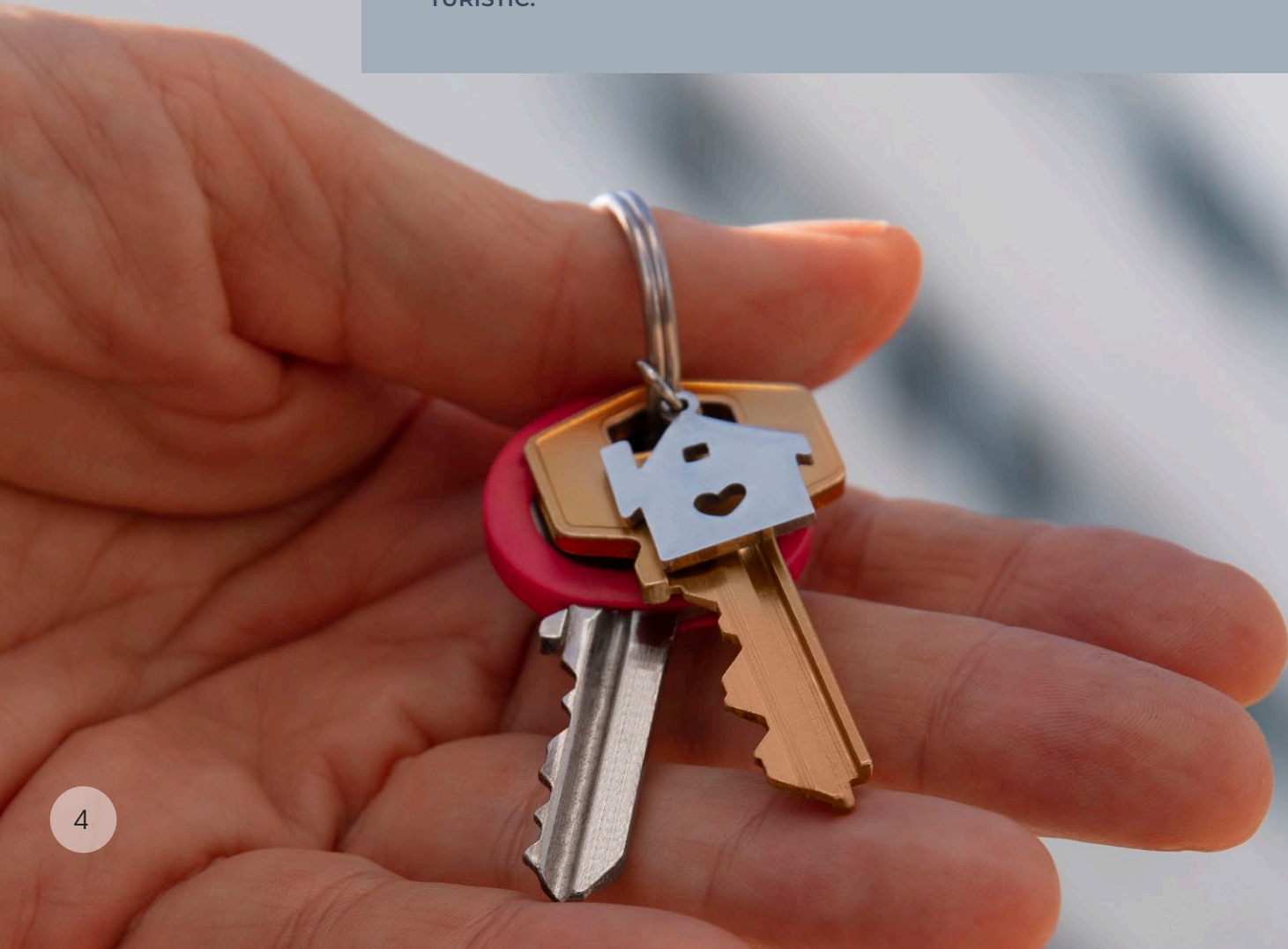
Una altra novetat interessant d'aquests últims dies és l'aprovació d'una targeta europea de discapacitat i d'estacionament per a persones amb discapacitat, amb la qual es pretén que els ciutadans que tinguin algun tipus d'acreditació de discapacitat en el seu Estat de residència també puguin accedir a serveis específics per a persones discapacitades en altres estats de la UE als quals es desplacin temporalment per motius laborals, d'estudi, etc. La Directiva entra en vigor aquest mes de desembre, però ara cal que els estats membres n'aprovin la seva pròpia normativa de desenvolupament per tal que les persones amb discapacitat puguin beneficiar-se'n.

Com sempre, hem intentat resumir en aquestes pàgines les novetats principals que ens afectaran en els propers mesos, esperem que tota aquesta informació us sigui útil.

Bon Nadal!

## FISCALITAT D'ARRENDAMENT D'HABITATGES I HABITACIONS D'ÚS TURÍSTIC: ÚLTIMS CRITERIS.

EL FENOMEN DELS LLOGUERS TURÍSTICS HA TINGUT UN CREIXEMENT EXPONENCIAL EN ELS ÚLTIMS ANYS I, A MÉS, ESTRUCTURADA D'UNA REALITAT QUE, A ESCALA JURÍDICA I ORGANITZATIVA, PRESENTA UNA GRAN DIVERSITAT: OFERTA A TRAVÉS DE PLATAFORMES D'INTERMEDIACIÓ INTERNACIONALS, LLOGUER DIRECTE DEL PROPIETARI O SOTSARRENDAMENT OFERT PER L'ARRENDATARI, HABITATGE COMPLET O NOMÉS CESSIÓ D'HABITACIONS, INCLUSIÓ O NO EN EL CONTRACTE DE SERVEIS COMPLEMENTARIS DIVERSOS EN NOMBRE I CONTINGUT... AQUESTA DIVERSITAT I EL FET QUE, SOVINT, L'ARRENDADOR NO SIGUI UNA EMPRESA, SINÓ UN PARTICULAR QUE BUSCA UNA FONT (ADDITIONAL O NO) D'INGRESSOS, HA MULTIPLICAT TAMBÉ EXPONENCIALMENT ELS DUBTES SOBRE LA FISCALITAT D'AQUESTS ARRENDAMENTS. PER AIXÒ, REVISAREM EN LES PÀGINES SEGÜENTS QUINS SÓN ELS ÚLTIMS CRITERIS PUBLICATS PER LA DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS AL LLARG D'AQUEST ANY 2024 QUE HEM DE TENIR EN COMPTE SI DECIDIM DESTINAR UNA HABITACIÓ O UN HABITATGE SENCER A LLOGUER TURÍSTIC.



## 1. ELS RENDIMENTS OBTINGUTS PER AQUESTS LLOGUERS, TOT I QUE SIGUIN PETITS O PUNTUALS, PODEN INFLUIR EN LA MEVA OBLIGACIÓ DE DECLARAR A L'IRPF?

Sí. En el cas d'obtenir rendiments procedents de lloguers, si són superiors a 1.000 €, ja existirà l'obligació de presentar declaració, fins i tot en el cas, per exemple, que no obtinguem rendiments del treball (sous, pensions...) o siguin molt baixos.

## 2. COM HE D'INCLOURE AQUESTS RENDIMENTS EN LA MEVA DECLARACIÓ DE L'IRPF?

Una de les dificultats que implica la tributació dels rendiments obtinguts en aquests lloguers turístics és la de la seva qualificació a l'hora d'incloure'ls en la declaració. **Són tres les formes possibles en què s'integraran aquests rendiments en la nostra declaració de l'IRPF:**

- a) D'entrada, les rendes obtingudes en aquests contractes de lloguer turístic tributen com a **rendiment de capital immobiliari** que calcularem restant les despeses deduïbles sobre els ingressos obtinguts en la quantitat que correspongui proporcionalment als dies en què l'immoble ha estat llogat en el cas de despeses anuals. Com que els lloguers turístics, per definició, no tenen com a finalitat cobrir una necessitat d'habitatge de l'arrendatari, no serà possible aplicar sobre aquests rendiments la reducció per arrendament destinat a habitatge.
- b) No es qualificaran com a rendiments de capital immobiliari, sinó com a **rendiments d'activitats econòmiques** aquests mateixos rendiments derivats del lloguer turístic quan concorri una d'aquestes dues circumstàncies: **que per al desenvolupament de l'activitat es compti amb una persona contractada a jornada completa, o que, no existint aquesta persona contractada, el contracte d'arrendament turístic inclogui un o diversos serveis complementaris típics de l'hoteleria: servei de menjars, transport, guies turístics, excursions...**

Un dels dubtes típics que s'està plantejant en relació amb aquest punt és si la persona contractada es pot substituir per una **empresa subcontractada** a efectes de mantenir la naturalesa de rendiments d'activitats econòmiques en aquests casos. Doncs bé, la resposta a aquesta pregunta és diferent en el marc de l'IRPF i en l'impost sobre societats. El caràcter d'activitat econòmica es manté per al cas de l'arrendament per part de les societats quan no tinguin una persona contractada a jornada completa, però externalitzin la prestació de serveis a través d'una altra empresa. Malgrat tot, aquest criteri no s'aplica en l'àmbit de l'IRPF,

en què l'externalització no serveix per cobrir el requisit de tenir una persona contractada a jornada completa a efectes de la qualificació de l'activitat com a activitat econòmica.

L'altre dubte habitual al voltant d'aquesta qualificació és **quins serveis poden qualificar-se com a típics de la indústria hotelera**. L'AEAT i la DGT han anat incloent en aquest sentit els de restaurant, guia, neteja de roba, servei de recepció a l'entrada de l'edifici... Malgrat tot, considera que no condueixen per si sols a la qualificació dels rendiments com a activitat econòmica quan es tracti de serveis de neteja o canvi de roba (tovalloles, llençols, estovalles) només a l'entrada i a la sortida del període contractat per cada arrendatari, la neteja de les zones comunes de l'edifici (portal, escales i ascensors) o de la urbanització en què estigui situat (zones verdes, portes d'accés, voreres i carrers), així com serveis d'assistència tècnica i manteniment per a eventuais reparacions de fontaneria, electricitat, cristalleria, persianes, serralleria i electrodomèstics. Per tant, quan es prestin només aquest tipus de serveis complementaris, els rendiments podran continuar qualificant-se com a rendiments de capital immobiliari.

- c) Finalment, es qualifiquen com a **rendiments de capital mobiliari** les rendes procedents del sotsarrendament, és a dir, quan sigui l'arrendatari de l'immoble, i no el propietari, qui el sotsarrendi a un tercer. Aquest sotsarrendament pot ser, tant de l'habitatge complet, com només d'una part, per exemple, una habitació. En ambdós casos, les rendes obtingudes del sotsarrendament es qualificaran com a rendiments de capital mobiliari i s'inclouran en la base imposable de l'estalvi, separades de la resta de rendes «ordinàries», per tributar a un tipus que, com a màxim, serà del 28%, fora de l'escala progressiva general de l'impost. Aquest cas difereix, per tant, dels dos anteriors, en què els rendiments se sumen als de treball que poden existir en la base imposable general i queden sotmesos a l'escala progressiva de l'impost.

## 3. COM POT INFLUIR EN LA MEVA DECLARACIÓ DE RENDA LA DECISIÓ DE DESTINAR EL MEU HABITATGE HABITUAL A LLOGUER TURÍSTIC DURANT UNA PART DE L'ANY O DONAR AQUEST ÚS A UNA HABITACIÓ?

La mateixa Llei de l'IRPF defineix l'habitatge habitual com «aquell en el qual el **contribuent resideix durant un termini continuat de tres anys**». Sembla clar que l'habitatge que se cedeix per a ús turístic (o les habitacions destinades a aquesta finalitat) ja no poden qualificar-se com a lloc de residència del contribuent, i aquest canvi d'utilització resulta crític

per la pèrdua d'importants beneficis fiscals:

- Si ens apliquem la **deducció per inversió en habitatge habitual**: la pèrdua d'aquesta condició suposarà la impossibilitat de seguir gaudint de la deducció i, fins i tot, l'obligació de regularitzar les declaracions d'aquells anys en què es va aplicar la deducció malgrat que l'habitatge se cedís per a lloguer turístic. Si el que s'ofereix com a lloguer turístic és només una habitació, el contribuïent podrà continuar aplicant la deducció per inversió en habitatge habitual en la mesura que continuï essent la seva residència habitual, però només aquella part de la deducció que correspongui proporcionalment a la part de l'habitatge no cedit per a arrendament.
- Si un **contribuent major de 65 anys ven el seu habitatge habitual**, el guany patrimonial obtingut en aquesta venda quedarà exempta, ara bé, si l'administració posa en dubte el caràcter d'habitatge habitual d'aquest immoble perquè li consta que ha estat dedicat a lloguer, l'obligarà a tributar pel guany patrimonial obtingut, en considerar que no s'ha generat en la venda de l'«habitatge habitual».
- L'exempció del guany obtingut en la venda de l'habitatge habitual en cas de reinversió en un de nou, requereix que ambdós habitatges compleixin la condició d'«habitatge habitual» per accedir a aquest benefici fiscal. Si resulta que l'habitatge antic transmès ha perdut el seu caràcter d'habitatge habitual perquè s'ha estat destinant a lloguer turístic, de manera que el contribuïent no hi residia de manera habitual, o és l'habitatge nou el que no pot qualificar-se com a habitual perquè se cedeix per a un ús turístic, caldrà tributar pel guany patrimonial obtingut en la venda.

**En el cas de la deducció per obres de millora d'eficiència energètica**, aquesta deducció també pot aplicar-se, com a norma general, quan les obres

es realitzin en habitatges destinats a lloguer, sense excloure d'aquesta possibilitat les ofertes per a lloguer turístic. Ara bé, una de les condicions que s'ha de complir per poder aplicar aquesta deducció és que **l'habitatge no estigui afectat per activitats econòmiques**. Per tant, la deducció sí que resultarà aplicable quan els rendiments obtinguts en el lloguer turístic es qualifiquin com a rendiments de capital immobiliari, però no serà aplicable quan, per tenir una persona contractada o prestar serveis complementaris, es qualifiquin com a rendiments d'activitats econòmiques.

#### **4. ESPOT DEDUIR COM A DESPESA LA RENDA PAGADA PEL LLOGUER DE L'HABITATGE QUE L'ARRENDATARI SOTSARRENDI COM A HABITATGE TURÍSTIC ÍNTEGRAMENT O PER HABITACIONS?**

Una de les resolucions més recents de la DGT dictada el passat mes de juny de 2024 pretén resoldre un dels dubtes habituals que s'han anat plantejant amb el creixement del fenomen del lloguer turístic. **Si qui cedeix l'habitatge per a ús turístic no és el propietari sinó l'arrendatari, que el que fa realment és sotsarrendar-lo, podrà restar dels seus ingressos en concepte de despesa necessària la renda pagada pel lloguer al propietari?** La DGT considera que sí que són deduïbles aquestes quantitats pagades en concepte de renda del lloguer al propietari, ja que entren dins del concepte de despeses necessàries per a l'obtenció dels rendiments del sotsarrendament.

#### **5. EN QUINS CASOS ES REPERCUTIRÀ L'IVA EN LA FACTURA PER AQUEST LLOGUER TURÍSTIC?**

En tots aquells casos en què l'arrendament turístic inclogui la prestació de serveis addicionals (neteja, transport, menjars, etc.), el lloguer s'equipara a una prestació de serveis d'hoteleria, de manera que

queda subjecte i no exempt d'IVA. El propietari, en aquests casos, haurà d'afegir l'IVA a la factura al tipus del 10% aplicable als serveis d'hoteleria i, per descomptat, presentar les corresponents declaracions periòdiques per ingressar-lo a l'AEAT. El lloguer turístic sense serveis complementaris prestats pel propietari es qualifica com a operació exempta d'IVA, de manera que no exigirà incorporar l'IVA en la factura ni fer-ne la posterior declaració i ingrés.

**La DGT en la seva resposta vinculant de 23 d'abril de 2024 (V0862-24) considera el servei de neteja de l'interior de l'apartament o el servei de canvi de roba prestats amb periodicitat setmanal com a serveis complementaris típics de l'activitat d'allotjament, amb la consegüent obligació d'aplicar l'IVA en el lloguer, mentre que queden fora d'aquest àmbit els serveis de neteja prestats a l'entrada o sortida de nous arrendataris.**

#### **6. HA DE REPERCUTIR L'IVA EL PARTICULAR QUE LLOGA/CEDEIX EL SEU HABITATGE A UNA EMPRESA PER TAL QUE L'OFEREIXI I GESTIONI COM A LLOGUER TURÍSTIC?**

Sí. Quan un particular compra un habitatge i el cedeix a una empresa per tal que l'exploti com a apartament turístic, el supòsit queda fora de l'àmbit d'aplicació de l'exempció en l'arrendament d'habitatges, ja que no se cedeix directament a l'arrendatari, sinó a una empresa que, al seu torn, el cedirà a l'usuari final. El particular haurà, per tant, de repercutir l'IVA corresponent en la cessió, així com complir amb totes les obligacions formals i pecuniàries imposades en el marc de l'IVA. Simultàniament, podrà deduir-se l'IVA suportat en aquelles compres de béns i serveis vinculats amb aquesta cessió en arrendament. La DGT accepta inclús la deducció de l'IVA suportat per aquest particular en la compra de l'apartament que cedeix a l'empresa intermediària que l'oferirà com a lloguer turístic.

#### **7. EN QUIN EPÍGRAF DE L'IAE CAL DONAR D'ALTA L'ACTIVITAT DE LLOGUER DE PISOS TURÍSTICS: CANVI DE CRITERI.**

**La Direcció General de Tributs ha canviat el criteri que mantenia sobre l'epígraf de l'IAE que correspon a aquests lloguers.** En les últimes consultes a les quals ha donat resposta el 2024 estableix com a criteri general que la cessió de la utilització d'un habitatge o part d'aquest habitatge per a lloguer turístic **sempre ha de qualificar-se en l'epígraf 685, per a allotjaments extrahotelers**, ja que aquest tipus de lloguer, per definició, inclou serveis típics de l'allotjament, tot i que només siguin els més bàsics: neteja prèvia i posterior a la utilització de l'habitatge, entrega de parament de la llar i estris de cuina... i això independentment que la utilització turística es promocióni directament o a través d'una intermediària com Booking. La DGT conclou en les resolucions V0098-24, de 15 de febrer de 2024, i V1778-24, de 17 de juliol de 2024: *«Aquest tipus d'arrendament d'habitatges destinats a finalitats turístiques o vacacionals es classifica en el citat grup 685 “allotjaments turístics extrahotelers” de la secció primera de les tarifes, amb independència que es prestin o no serveis addicionals d'allotjament. En la mesura en què el mateix consultant sigui qui realitzi pel seu propi compte la prestació del servei d'allotjament amb l'oferta al mercat d'un habitatge per a ús turístic, tot i que aquesta oferta l'efectuï a través d'un lloc web com és Booking, de manera que aquesta empresa actua com a simple intermediària per a les reserves i els pagaments dels clients, el consultant serà el subjecte passiu de l'impost per l'exercici de l'activitat de servei de l'allotjament.»*

Fins ara, el criteri que l'administració mantenia era que, si no es prestaven serveis complementaris típics del sector hotelier (neteja diària, menjars...) l'alta es realitzava sempre en l'epígraf 861, el corresponent als lloguers.

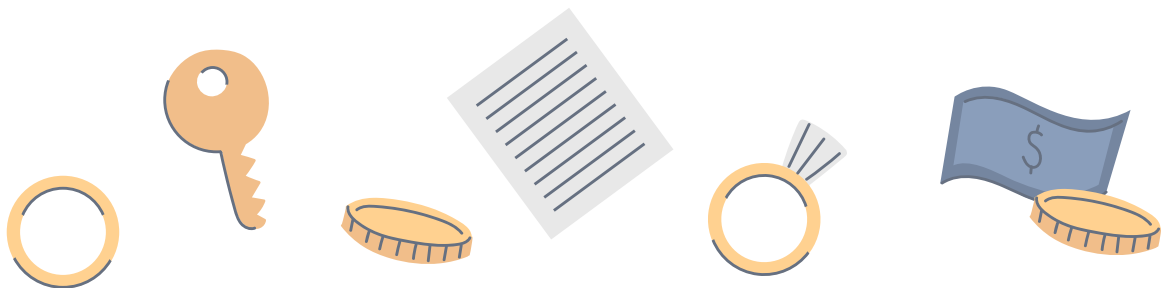


## PENSIONS COMPENSATÒRIES PAGADES A L'EXCÒNJUGE: DES DE QUINA DATA ES PODEN REDUIR EN LA BASE IMPOSABLE DE L'IRPF?

L'article 55 de la Llei 35/2006, reguladora de l'IRPF, incorpora les quantitats pagades en concepte de pensió compensatòria a l'excònjuge com un dels conceptes que es poden reduir en la base imposable de l'impost. El text legal és clar a admetre aquesta reducció i no hi ha hagut dubtes interpretatius a l'hora d'aplicar-lo. Ara bé, el fet que **aquest article 55 estableixi la reducció per a «Les pensions compensatòries a favor del cònjuge [...] satisfetes per decisió judicial»** ha generat dubtes sobre la possibilitat de gaudir d'aquesta reducció per la pensió compensatòria pagada, quan encara no s'ha dictat sentència judicial per ratificar-la.

La posició de la Direcció General de Tributs sempre ha estat contrària a aquesta possibilitat i s'ha aferrat a una interpretació literal del text legal per mantenir en diverses resolucions, fins i tot les més recents, de febrer d'aquest mateix any 2024, que l'aplicació d'aquesta reducció en la base imposable del contribuent només procedeix quan la pensió compensatòria s'ha reconegut per sentència judicial. Per tant, d'acord amb aquesta interpretació, i per al cas que la pensió sigui fixada per acord entre les parts, només a partir de la data en què aquest acord es ratifica per sentència judicial, la reducció podrà aplicar-se. Per als pagaments previs, entén la DGT que no es compleix la condició de tractar-se d'una pensió «satisfeta per decisió judicial» i, per tant, no es podrà gaudir de la reducció.

Davant d'aquesta posició mantinguda per la DGT, **el Tribunal Suprem ha dictat dues recents sentències, el 23 i el 24 de juliol de 2024, en què contradiu aquesta posició i conclou que la reducció pot ser aplicable ja des del moment en què existeixi el conveni regulador, sempre que la sentència que el ratifiqui no modifiqui el que s'hagi pactat.** Això significa que la reducció pel pagament d'una pensió compensatòria a l'excònjuge també serà aplicable a les quantitats pagades entre la data de la signatura del conveni regulador i la sentència judicial que el ratifiqui, cosa que es negava fins ara en aplicació del criteri de la DGT.



## NOVETATS NORMATIVA FISCAL

**Ordre HAC/819/2024, de 30 de juliol**, per la qual es modifica l'Ordre EHA/3786/2008, de 29 de desembre, per la qual s'aproven el model 303 de l'impost sobre el valor afegit, autoliquidació, i el model 308 de l'impost sobre el valor afegit, sol·licitud de devolució: recàrrec d'equivalència, article 30 bis del Reglament de l'IVA i subjectes passius ocasionals, i es modifiquen els annexos I i II de l'Ordre EHA/3434/2007, de 23 de novembre, per la qual s'aproven els models 322 d'autoliquidació mensual, model individual, i 353 d'autoliquidació mensual, model agregat, així com altra normativa tributària.

**Ordre HAC/1031/2024, de 25 de setembre**, per la qual s'aprova el model 283, «declaració informativa anual d'ajuts rebuts en el marc del règim fiscal especial de les Illes Balears» i es determinen les condicions i el procediment per presentar-lo.

**Ordre HAC/1177/2024, de 17 d'octubre**, per la qual es desenvolupen les especificacions tècniques, funcionals i de contingut referides al reglament que estableix els requisits que han d'adoptar els sistemes i programes informàtics o electrònics que suportin els processos de facturació d'empresaris i professionals, i l'estandardització de formats dels registres de facturació, aprovat pel Reial decret 1007/2023, de 5 de desembre; i al reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.



## INCOMPATIBILITAT DE LES PENSIONS PER INCAPACITAT PERMANENT ABSOLUTA I GRAN INVALIDESA AMB EL TREBALL REMUNERAT.

LA PASSADA PRIMAVERA LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPREM D'11 D'ABRIL DE 2024 VA PRETENDRE CANVIAR EL CRITERI QUE AQUEST MATEIX ÒRGAN JUDICIAL HAVIA MANTINGUT DES DEL 2008 AL VOLTANT DE LA POSSIBILITAT DE COMPATIBILITZAR LA PERCEPCIÓ DE PENSIONS PER INCAPACITAT PERMANENT ABSOLUTA O GRAN INVALIDESA AMB CERTES REMUNERACIONS.

LA SENTÈNCIA TANCA CLARAMENT LA PORTA A AQUESTA COMPATIBILITAT, A MÉS D'OBRIR-LA A LA POSSIBLE REVISIÓ DEL CONCEPTE D'INCAPACITAT PERMANENT ABSOLUTA, EN LA MESURA EN QUÈ ELS NOUS LLOCS DE TREBALL QUE IMPLICA EL CANVI TECNOLÒGIC O LA INTEL·LIGÈNCIA ARTIFICIAL PODEN REQUERIR UN MENOR ESFORÇ FÍSIC O MENTAL I, PER TANT, SER DESENVOLUPATS PER PERSONES AMB NIVELLS D'INCAPACITAT MÉS ELEVATS.

EN AQUESTA INTERESSANT SENTÈNCIA QUE ES VA TEIXINT ENTRE CONCEPTES JURÍDICS, VALORS SOCIALS I PRINCIPIS FINANCERS, EL SUPREMACABA TRASLLADANTEL DEBAT SOBRE LA COMPATIBILITAT ENTRE PENSÍO I TREBALL A UN REPLANTEJAMENT SOBRE ELS LÍMITS DEL CONCEPTE D'INCAPACITAT PERMANENT ABSOLUTA EN L'ERA DE LA INTEL·LIGÈNCIA ARTIFICIAL.

## **INCAPACITAT I OBTENCIÓ DE RENDA: ABSOLUTA I OBTEC Ió REGULATORA.**

Va ser l'article 141.2 de la LGSS de 1994 el que va incorporar en el nostre ordenament la norma de compatibilitat entre treball i pensions per incapacitat permanent absoluta i gran invalidesa, i ho va fer en els mateixos termes que ara trobem en l'article 198.2 de la vigent Llei general de la Seguretat Social.

L'article 198.2 diu literalment que: «Les pensions vitalícies en cas d'incapacitat permanent absoluta o de gran invalidesa no impediran l'exercici d'aquelles activitats, siguin o no lucratives, compatibles amb l'estat de l'incapacitat i que no representin un canvi en la seva capacitat de treball a efectes de revisió». Es tracta d'un text bastant obert que és lògic que generi diferències interpretatives, de manera que deixa en mans dels tribunals l'última paraula per emmotllar els supòsits en què es pot acceptar o no la compatibilitat entre pensió i activitats remunerades.

### **LA POSICIó RESTRICTIVA DEL TRIBUNAL SUPREM FINS AL 2008.**

Durant la primera etapa de vigència d'aquesta previsió normativa (incorporada, com diem, per l'article 141.2 de la LGSS de 1994), la posició del Tribunal Suprem va ser molt restrictiva a l'hora d'acceptar supòsits de compatibilitat, que quedaven limitats a treballs de tipus marginal i intrascendent. Aquesta opció per la interpretació restrictiva es fundava en la pròpia configuració de la incapacitat permanent absoluta com a situació «que impedeix al treballador la realització de qualsevol activitat per simple i sedentària que sigui». Les sentències dictades en aquests anys (per exemple, la de 20 de desembre de 1985 o la de 13 de maig de 1986) pretenien recalcar que acceptar la compatibilitat amb altres tipus de treballs més «transcendents» representava una contradicció amb el mateix concepte d'incapacitat permanent absoluta i conduiria, per tant, a l'absurditat de reconèixer simultàniament la incapacitat per treballar i la compatibilitat d'aquesta incapacitat amb el desenvolupament d'un treball.

### **LA DOCTRINA APERTURISTA DEL TRIBUNAL SUPREM ENTRE EL 2008 I EL 2024.**

A partir de la Sentència de 30 de gener de 2008, el Tribunal Suprem canvia de criteri i opta per una interpretació més flexible sobre la possibilitat de compatibilitzar aquestes pensions d'incapacitat permanent absoluta i gran invalidesa amb el treball, i l'admet en diversos supòsits.

Aquest canvi de plantejament es deu al fet que aquest òrgan, que accepta igualment les limitacions lògiques imposades per la pròpia configuració de la incapacitat permanent absoluta i la gran invalidesa,

canvia la perspectiva per posar el dret constitucional en el treball (art. 35 CE) al centre de la seva anàlisi. El Tribunal defensa la seva nova postura, favorable a la compatibilitat entre pensió i treball, davant la imprecisió de la redacció legal perquè, segons la seva interpretació, no la nega taxativament, sinó que, més aviat fa el contrari, precisament l'admet expressament quan afirma que la percepció d'aquestes pensions «no impedirà l'exercici» d'altres activitats lucratives.

Al costat d'aquest argument principal que esgrimeix per justificar la compatibilitat inclús amb el sou d'un contracte a jornada completa, afegeix el TS que la seva negació total resultaria desmotivadora sobre la reinserció social i laboral de la persona incapacitada, ja que «la suspensió de la pensió per la percepció d'ingressos a causa del treball ordinari [conseqüència imposada —es diu— per la lògica del sistema] privaria pràcticament d'estímul econòmic una activitat que amb total seguretat ha de realitzar-se amb considerable esforç —psicofísic— per part de l'invàlid».

Finalment, l'Alt Tribunal afegeix que les noves tecnologies permeten la realització d'una pluralitat d'activitats, fins i tot per a persones en situació d'incapacitat permanent absoluta o gran incapacitat, de manera que poden facilitar-ne la reinserció laboral en permetre'ls la realització d'un treball, malgrat les seves limitacions.

D'acord amb aquests i altres arguments, el Tribunal Suprem conclou que el treball a temps complet en una determinada activitat és totalment compatible amb la pensió per la gran invalidesa o per incapacitat permanent absoluta.

### **EL NOU CRITERI APLICABLE A PARTIR DEL 2024.**

Doncs bé, aquesta postura jurisprudencial que s'havia mantingut tradicionalment, clarament favorable a la compatibilitat pensió-treball, fins i tot amb contractes laborals a jornada completa, es trenca en la Sentència 1996/2024, d'11 d'abril, dictada en unificació de doctrina, en la qual el Tribunal Suprem canvia expressament de punt de vista.

El cas que origina aquesta decisió judicial d'abril de 2024 és el d'un venedor de l'ONCE a qui la Seguretat Social suspèn el pagament de la pensió per incapacitat permanent absoluta mentre continui treballant en la venda de cupons, incompatibilitat que és confirmada per aquesta decisió del Tribunal Suprem, d'acord amb tota una sèrie d'arguments que es poden resumir en les quatre idees següents:

- a) La pròpia literalitat de l'article 198.2 de la LGSS, que fa referència a la possible compatibilitat amb «activitats» i no amb «treballs», ha d'interpretar-se, segons el Tribunal, en el sentit de «feines o tasques marginals i limitades» i no d'«ocupacions permanents o quotidianes que,

per la seva extensió o intensitat, n'originin la inclusió en el sistema de Seguretat Social».

- b) La interpretació sistemàtica de les normes reguladores de la incapacitat permanent absoluta (i, per extensió, de gran invalidesa) no sembla admetre la compatibilitat, ja que, segons el Tribunal, «resulta difícil imaginar que, per un costat, la norma qualifiqui la incapacitat permanent absoluta com a situació que inhabilita completament el treballador per qualsevol professió o ofici i, simultàniament, se li permeti la compatibilitat amb activitats que, segons la definició anterior, no podria realitzar». El que és lògic és entendre que només es poden realitzar «funcions que no siguin les corresponents a cap professió o ofici, sinó a tasques de caràcter accessori, marginal, ocasional o limitat que, essent o no lucratives, no n'originin la inclusió en el sistema de Seguretat Social».
- c) El Tribunal també es refereix al fet que la finalitat d'aquestes pensions és cobrir l'absència de remuneració de la persona que no pot treballar per patir una situació d'incapacitat, de manera que, també pot resultar contradictori que es mantingui la pensió si el seu destinatari pot obtenir rendes i, en conseqüència, està clar que ha desaparegut la situació de necessitat que vol cobrir-se amb la declaració d'incapacitat i pagament de la pensió.
- d) Finalment, el Tribunal al·lega que el reconeixement de la compatibilitat representa un doble greuge des del punt de vista de la racionalitat financera del sistema públic de prestacions: la persona discapacitada percep una prestació pública i simultàniament percep una remuneració per realitzar un treball que queda així cobert, de manera que es tanca, a més, la possibilitat que aquest treball l'ocupi una altra persona que cobra la prestació de desocupació. En aquest cas, el Tribunal considera que s'incorre en una situació il·lògica, ja que el beneficiari de la pensió continua percebent un sou per pagar-li el seu treball i, simultàniament, existeixen dues persones que

perceben prestacions públiques, el beneficiari de la pensió d'incapacitat permanent absoluta a qui se li ha reconegut perquè no podia treballar, per una part, i la persona que cobra la prestació per desocupació perquè no troba feina, per l'altra. Al Tribunal li sembla més raonable que el treball es realitzi per la persona desocupada i la persona incapacitada percebi la pensió que li correspongui.

**Com a conclusió de tots aquests plantejaments, el Tribunal Suprem estableix com a criteri unificat una interpretació restrictiva sobre la possibilitat de compatibilitzar pensió i treball, de manera que «els treballs compatibles amb les prestacions d'incapacitat permanent absoluta i gran invalidesa autoritzats per aquesta norma són aquells de caràcter marginal i de poca importància que no requereixin donar-se d'alta, ni cotitzar per ells a la Seguretat Social; és a dir, els residuals, mínims i limitats i, en cap cas, els que constitueixen els que s'estaven realitzant habitualment ni qualssevol altres que permetin l'obtenció regular de rendes i que, com s'ha precisat, n'originin la inclusió en un règim de la Seguretat Social».**

A més, en contra del plantejament de les sentències anteriors, en aquest cas el Tribunal Suprem reafirma el paper facilitador que poden representar les noves tecnologies per a la reinserció laboral de les persones discapacitades, però el reorienta com a argument que pot obrir la porta a la revisió del mateix concepte d'incapacitat permanent absoluta. Des del seu punt de vista, el seu àmbit podria quedar molt més restringit, en augmentar el nombre possible de treballs que, amb l'ajut de les noves tecnologies i els models d'intel·ligència artificial, les persones discapacitades podrien desenvolupar sense necessitat de dependre d'una pensió d'incapacitat.

## NOVETATS NORMATIVA LABORAL

**Ordre ISM/812/2024, de 26 de juliol**, per la qual es modifica l'Ordre ISM/386/2024, de 29 d'abril, per la qual es regula la subscripció d'un conveni especial amb la Seguretat Social a efectes del còmput de la cotització durant els períodes de pràctiques formativa i de pràctiques acadèmiques externes regulades en la disposició addicional cinquanta-dosena del text refós de la LGSS.

**Reial decret 893/2024, de 10 de setembre**, pel qual es regula la protecció de la seguretat i la salut en l'àmbit del servei de la llar familiar.

**Reial decret 1026/2024, de 8 d'octubre**, pel qual es desenvolupa el conjunt planificat de les mesures per a la igualtat i la no-discriminació de les persones LGTBI a les empreses.

## PRIMERA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPREM FAVORABLE A DOBLAR EL TEMPS DE PERMÍS DE MATERNITAT EN LES FAMÍLIES MONOPARENTALS

Una sentència del Tribunal Suprem dictada el mes d'octubre ha resolt per primera vegada el debat plantejat ja en diverses ocasions en tribunals inferiors sobre el dret de les famílies monoparentals a doblar el temps total de permís de maternitat per equiparar-lo, així, al gaudir per les famílies amb dos progenitors.

Es tracta del cas d'una funcionària, de manera que la sentència es fonamenta en la normativa reguladora d'aquest permís aplicable, en concret, als treballadors públics, però, molt probablement, serà una decisió que transcendirà també a procediments sobre permisos en el marc de relacions laborals ordinàries.

En el nostre ordenament només en una ocasió es regula el règim del permís quan existeix un únic progenitor i és per al cas de la mort de la mare. En aquest supòsit, la norma preveu la suma dels dos permisos, de manera que el pare podrà acumular al seu el temps restant del permís de la mare. És a dir, en aquest únic cas regulat, la norma opta per reconèixer l'extensió del permís al temps equivalent al que correspondria a la família biparental. Aquesta previsió normativa constitueix, precisament, un dels arguments utilitzats pel Tribunal per fonamentar la seva decisió, ja que deixa patent l'opció legal per l'equiparació en l'únic cas en què l'ha contemplat.

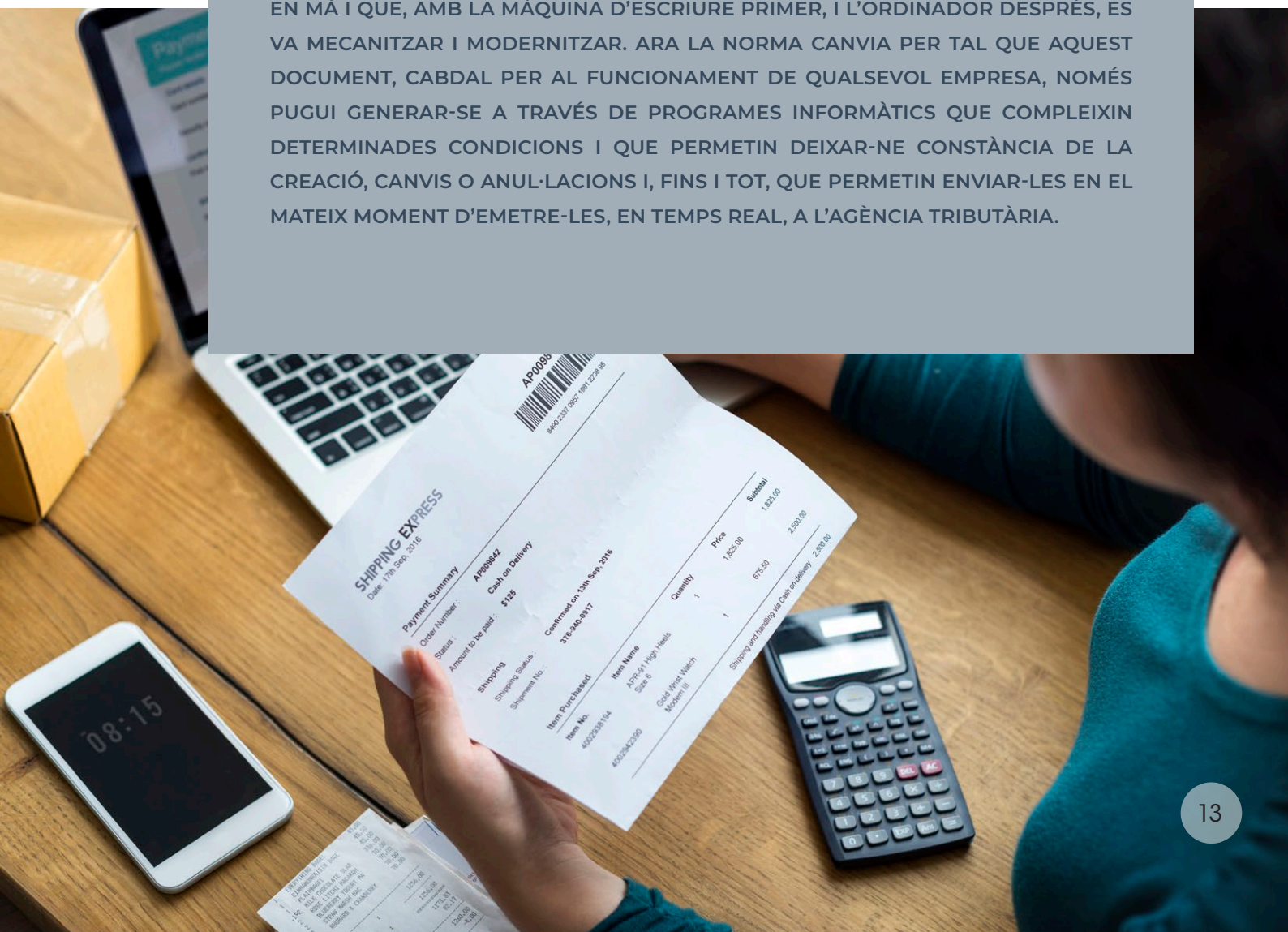
Però la sentència es fonamenta, sobretot, en el protagonisme que ha de tenir l'interès del menor en la decisió final sobre la configuració del permís en les famílies monoparentals, ja que, afirma expressament «el que està en joc és la **igualtat entre els menors nounats** per evitar l'aparició de qualsevol forma de discriminació vinculada amb el naixement i amb qualsevol altra condició o circumstància personal o social (article 14 de la Constitució), segons hagi nascut en un tipus o altre de família». Posant aquest interès del menor al centre de l'anàlisi, queda clar per al Tribunal que la decisió només pot ser la de doblar aquest permís, ja que, el resultat de la decisió contrària seria que «el nascut en una família monoparental gaudirà de la cura, l'atenció i la protecció familiar (que estableixi l'article 68 del Codi Civil) per un temps molt menor, 16 setmanes, al que tindria si hagués nascut en una família biparental, 26 setmanes».

Posant aquest interès del menor al centre, optar pel reconeixement d'un temps de permís més reduït en el cas de les famílies monoparentals genera inevitablement, com indica la sentència, «una discriminació entre menors» en l'àmbit d'una àrea tan crítica com el de l'atenció i protecció durant les primeres setmanes de vida. El Tribunal entén que no existeix cap justificació raonable per dur a terme aquesta diferència entre situacions equiparables de nounats en funció del tipus de família, monoparental o biparental, en què tingui lloc el seu naixement, de manera que doblar el permís en les famílies amb un sol progenitor és l'única manera d'evitar aquest tipus de discriminació entre menors sense justificació.



## CANVIS IMPORTANTS EN MATÈRIA DE FACTURACIÓ: REQUISITS DELS PROGRAMES INFORMÀTICS GENERADORS DE FACTURES I NOVES NORMES PER EMETRE-LES, REGISTRAR-LES I ENVIAR-LES A L'AEAT.

POQUES VEGADES ES PRODUEIXEN CANVIS NORMATIUS AMB TANTA TRANSCENDÈNCIA COM EL QUE AFECTARÀ EL SISTEMA DE GENERACIÓ I REGISTRE DE FACTURES QUE TÉ PREVISTA LA SEVA ENTRADA EN VIGOR EL 2025 (AMB POSSIBILITAT QUE S'ALLARGUI EN ALGUNS PUNTS FINS AL GENER DEL 2026). TRANSCENDÈNCIA, PER UNA BANDA, QUANT AL VOLUM DE SUBJECTES ALS QUALS S'APLICARÀ, PRÀCTICAMENT TOTES LES EMPRESSES I EMPRESARIS, I, PER UNA ALTRA, PERQUÈ REPRESENTARÀ UNA AUTÈNTICA REVOLUCIÓ EN UN PROCÉS TAN HABITUAL I IMPORTANT EN QUALSEVOL EMPRESA COM ÉS GENERAR UNA FACTURA. UNA FACTURA: UNA COSA QUE DURANT DÈCADES VA CONSISTIR EN UN SENZILL PAPER EN MÀ I QUE, AMB LA MÀQUINA D'ESCRIBRE PRIMER, I L'ORDINADOR DESPRÉS, ES VA MECANITZAR I MODERNITZAR. ARA LA NORMA CANVIA PER TAL QUE AQUEST DOCUMENT, CABDAL PER AL FUNCIONAMENT DE QUALSEVOL EMPRESA, NOMÉS PUGUI GENERAR-SE A TRAVÉS DE PROGRAMES INFORMÀTICS QUE COMPLEIXIN DETERMINADES CONDICIONS I QUE PERMETIN DEIXAR-NE CONSTÀNCIA DE LA CREACIÓ, CANVIS O ANUL·LACIONS I, FINS I TOT, QUE PERMETIN ENVIAR-LES EN EL MATEIX MOMENT D'EMETRE-LES, EN TEMPS REAL, A L'AGÈNCIA TRIBUTÀRIA.



## LES NOVES NORMES DEL «COMPLIMENT TRIBUTARI PER DISSENY» I EL PAPER DELS SISTEMES INFORMÀTICS DE FACTURACIÓ.

Els canvis que es posaran en funcionament en relació amb els sistemes de facturació parteixen del que la normativa denomina «compliment tributari per disseny». Amb aquest concepte es pretén implementar un model que, aprofitant les possibilitats que brinda la transformació digital, permeti una connexió eficient entre administrats i administració amb l'objectiu de complir amb les seves obligacions comptables i fiscals. Es tracta de buscar mecanismes per facilitar-ne el compliment voluntari i impedir el frau a través del disseny de sistemes que facilitin el control des del primer moment en què es du a terme un acte de transcendència tributària, la generació de la factura, que un cop creada, ja no es podrà manipular o eliminar sense que en quedi constància.

Reduint les possibilitats de frau en aquest moment inicial de generació de la factura, està clar que, en conseqüència, també es veuran reduïdes en cadena les possibilitats de frau comptable i fiscal.

Amb tots aquests objectius en el punt de mira, el legislador posa el programari de facturació, és a dir, els programes informàtics amb què es creen i gestionen les factures, al centre del nou model. D'entrada, les factures que no es redactin manualment només es podran generar a través de programes informàtics que garanteixin la inalterabilitat i la traçabilitat de les factures generades.

Per assegurar el compliment d'aquesta nova obligació, s'incorporen en el nostre ordenament dues noves infraccions. La primera afecta només les empreses desenvolupadores de programari, i consisteix en «la fabricació, producció i comercialització de sistemes i programes informàtics o electrònics que suportin els processos comptables, de facturació o de gestió per part de persones o entitats que desenvolupin activitats econòmiques» quan no garanteixin la «integritat, conservació, accessibilitat, llegibilitat, traçabilitat i inalterabilitat» dels registres de facturació que incorporin. És a dir, quan permetin esborrar o alterar els registres de factures sense que en quedi constància. La segona és d'aplicació general i consisteix en la utilització de programes de facturació que no compleixin amb aquests requisits per a la generació de factures. Les sancions previstes ascendeixen a 150.000 € i a 50.000 € per exercici, respectivament.

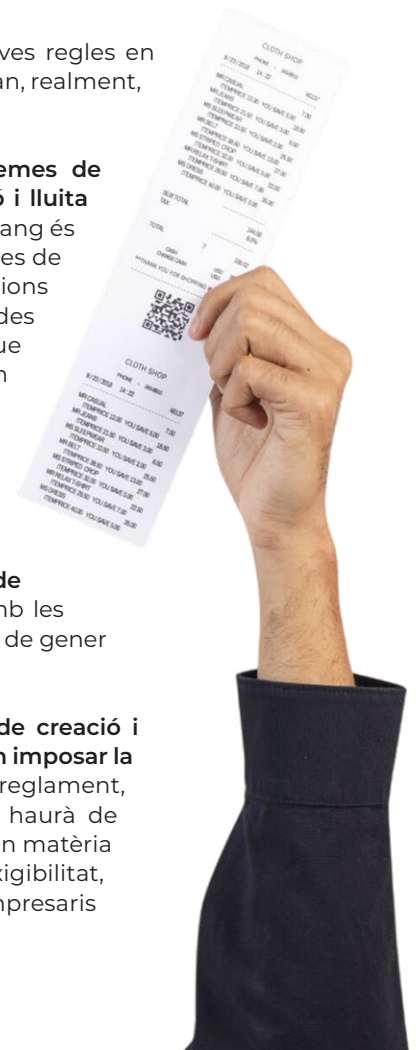
### REQUISITS DELS SISTEMES DE FACTURACIÓ I FACTURA ELECTRÒNICA: DUES NOVETATS NORMATIVES PARAL·LELES PERÒ INDEPENDENTS.

Un dels temes que més confusió està generant és la diferència entre les noves regles en matèria de processos de facturació i l'obligatorietat de la factura electrònica, quan, realment, són dues regulacions independents.

La nova normativa reguladora dels requisits que han de complir els **sistemes de facturació s'origina en la Llei 11/2021, de 9 de juliol, de mesures de prevenció i lluita contra el frau fiscal, coneguda com a «lleï antifrau»**. Aquesta norma de màxim rang és la que va assentar les bases per a l'exigència d'aquests nous requisits als sistemes de facturació, va tipificar les infraccions que s'hi relacionaven i va incorporar les sancions per al cas d'incompliment. Aquestes bases van ser, posteriorment, desenvolupades pel Reial decret 1007/2023, de 5 de desembre, que aprova el Reglament que estableix els requisits que han d'adoptar els programes informàtics que suportin els processos de facturació. Finalment, en el BOE del passat 28 d'octubre, es va publicar l'ordre HAC/1177/2024, de 17 d'octubre, que pretén concretar les especificacions tècniques, funcionals i de contingut que han de complir aquests sistemes de facturació.

**L'entrada en vigor d'aquesta nova obligació de disposar d'un sistema informàtic de facturació adaptat a aquests requisits està prevista pel Reglament per a l'1 de juliol del 2025**, tot i que podria ser que el retard en la publicació de l'ordre amb les especificacions que s'han de complir impliqui també el retard en l'exigibilitat a l'1 de gener del 2026.

Una altra norma totalment diferent és **la Llei 18/2022, de 28 de setembre, de creació i creixement d'empreses (coneguda com a «lleï crea i creix»)**, que és la que pretén imposar la **factura electrònica**. De moment, aquesta llei no s'ha desenvolupat a través d'un reglament, de manera que tampoc tenim informació de les condicions concretes que haurà de complir aquest nou model de factura. Aquest desenvolupament reglamentari en matèria de factura electrònica és important perquè és el que en marcarà la data d'exigibilitat, que està fixada en un any des de l'aprovació d'aquest reglament per als empresaris



amb facturació anual superior a vuit milions d'euros, i en dos anys des d'aquesta aprovació per a la resta. Com diem, en no estar aprovat encara aquest reglament, no se'n pot establir una previsió, ni tan sols aproximada, sobre el moment en què pot entrar en vigor l'obligatorietat de la factura electrònica. En qualsevol cas, aquesta regulació només farà referència a la forma i el contingut de la factura.

## **CLAUS DEL NOU SISTEMA DE FACTURACIÓ**

El model que de mica en mica s'haurà d'anar implementant per part de les empreses en matèria de factura vindrà marcat per tres aspectes principals.

### **1. El disseny de la factura.**

La factura haurà d'incorporar un codi QR i una petjada que permeti controlar-ne l'encadenament amb l'anterior i la posterior, a més de la informació que ja se li exigeix actualment.

### **2. El procés de generació, registre i «vida» de la factura.**

Sempre que sigui obligatòria, la factura només es podrà generar o manualment, o a través de sistemes de facturació que compleixin les condicions detallades per l'Ordre HAC/1177/2024, de 17 d'octubre. Un cop creada, el programa informàtic haurà de funcionar de manera que en deixi constància de l'anul·lació o de qualsevol alteració que s'hi produeixi, a través de la generació de registres d'alta, modificació o anul·lació sobre cada factura, que hauran de ser inalterables i, a més, accessibles per a l'administració tributària.

### **3. L'enviament voluntari a l'AEAT.**

El sistema informàtic de facturació pot incorporar una funció que permeti la remissió voluntària d'aquests registres de facturació a l'AEAT en temps real en l'instant en què es produeixin.

## **DUES OPCIONS PER AL PROGRAMARI DE FACTURACIÓ: VERI\*FACTU I NO VERI\*FACTU.**

Tal com estem exposant, tots els programes informàtics de facturació hauran de complir les noves condicions imposades. Inicialment es va plantejar imposar un procés d'homologació externa per verificar aquest compliment, però això no s'ha regulat i, de moment, només s'exigeix una declaració responsable en què el fabricant del programari manifesti que compleix amb totes aquestes obligacions normatives.

Dit això, és important saber que aquests programes que compleixin amb les especificacions, i així ho manifestin en la seva declaració responsable, es presentaran al mercat sota una d'aquestes dues tipologies possibles:

- **«Sistemes d'emissió de factures verificables» o sistemes «VERI\*FACTU»**

Es tracta de sistemes informàtics que incorporen una funcionalitat addicional que permet remetre per mitjans electrònics a l'AEAT i de manera continuada, segura, íntegra, automàtica, consecutiva, instantània i fefaent tots els registres de facturació generats (altes, modificacions, anul·lacions). Aquesta remissió no és obligatòria, però els sistemes informàtics que l'incorporin comptaran amb la presumpció que compleixen amb tota una sèrie de condicions. Les factures generades a través d'aquests sistemes incorporaran la frase «Factura verificable a la seu electrònica de l'AEAT» o el terme «VERI\*FACTU», i el destinatari, a través del codi QR que haurà d'incorporar la factura, podrà comprovar si la seva emissió i el seu contingut essencial s'ha comunicat a l'AEAT.

- **«Sistemes d'emissió de factures NO verificables» o sistemes «NO VERI\*FACTU».**

Amb aquesta denominació s'identificaran els sistemes informàtics que no incorporin la possibilitat de realitzar aquests enviaments a l'AEAT, ja que aquest enviament, com hem dit, no és una funcionalitat obligatòria. En no existir l'enviament, el destinatari de la factura no podrà confrontar-la amb la de l'AEAT.

En resum, a efectes pràctics, cada empresa o cada professional haurà de decidir si utilitza un sistema informàtic de facturació VERI\*FACTU o NO VERI\*FACTU en funció de si vol o no remetre automàticament la seva informació de facturació a l'AEAT. En el cas d'una assessoria que s'encarregui de gestionar totes aquestes noves obligacions en matèria de facturació dels seus clients, podrà disposar d'un programa que sigui només VERI\*FACTU o que sigui només NO VERI\*FACTU, de manera que remetrà o no la informació de tots els seus clients, o podrà disposar d'un programa mixt que permeti escollir entre un sistema amb remissió o sense remissió per a cada client.

**Important:** Tot i que la remissió d'aquesta informació de facturació a l'AEAT no és obligatòria i, per tant, és totalment lícit optar per un programari NO VERI\*FACTU, cal tenir present que, en cas que l'AEAT realitzi un requeriment, la informació requerida s'haurà de remetre seguint el sistema VERI\*FACTU.

És a dir, que els sistemes NO VERI\*FACTU han d'estar igualment preparats per enviar a l'AEAT la informació requerida en el mateix format que si fos un programa VERI\*FACTU.

## EXCEPCIONS A L'OBLIGATORIETAT D'UTILITZACIÓ DELS SISTEMES INFORMÀTICS DE FACTURACIÓ QUE COMPLEIXIN LES CONDICIONS IMPOSADES

L'obligatorietat d'utilització de sistemes de facturació que compleixin amb els nous requisits és aplicable als subjectes següents:

1. Tots els contribuents de l'impost de societats, a excepció de les entitats totalment exemptes, i per al cas de les parcialment exemptes, l'obligació afecta només les operacions que generin rendes no exemptes.
2. També és aplicable a les entitats en atribució de rendes i als contribuents de l'IRPF que desenvolupin activitats econòmiques.
3. Finalment, els contribuents de l'impost sobre la renda no residents que obtinguin rendes mitjançant establiments permanents a Espanya hauran de complir amb aquesta nova obligació igualment.

Al contrari, al marge del nou sistema queden els contribuents inclosos en el Subministrament Immediat d'Informació (SII) que portin els seus llibres directament a la seu electrònica de l'AEAT, que no quedaran obligats a disposar de sistemes de facturació que compleixin amb aquestes noves obligacions, perquè ells ja comuniquen directament les seves factures a l'AEAT, de manera que qualsevol rectificació o canvi que s'hi produeixi queda allí reportat directament. No en cal, per tant, controlar l'activitat de facturació addicionalment.

Per tancar aquest punt, afegirem que les obligacions imposades en relació amb aquests sistemes de facturació no s'exigiran en les operacions següents:

- Operacions en què l'obligació d'expedir factura s'entengui complida amb l'expedició d'un rebut en el cas de contribuents que tributin al règim especial d'agricultura, ramaderia i pesca.
- Supòsits en què no sigui obligatori emetre factura per als contribuents en Règim Especial de Recàrrec d'Equivalència, en Règim Simplificat en mòduls o amb autorització de l'AEAT.
- Certes operacions de les empreses elèctriques i les documentades en factures per operacions realitzades a través d'establiments permanents a l'estranger.

Tot i això, si aquests contribuents excepcionalment han d'emetre alguna factura mitjançant un SIF, hauran de fer-ho complint les obligacions del Reglament.



# CALENDARI FISCAL

## Selecció de dates principals

### GENER 2025

20	<b>RENDA I SOCIETATS</b>
	Retencions i ingressos a compte Grans empreses (Desembre 2024): . . . . . 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230 Quart trimestre 2024: . . . . . 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 136, 210, 216
30	<b>RENDA</b>
	Pagaments fraccionats Renda (Quart trimestre 2024)
	Estimació directa: . . . . . 130
	Estimació objectiva: . . . . . 131
31	<b>IVA</b>
	Autoliquidació (Desembre 2024/Quart trimestre 2024): . . . . . 303
	Autoliquidació (Quart trimestre 2024): . . . . . 309
	Resum anual 2024: . . . . . 390
	Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (Desembre 2024): . . . . . 349
31	<b>RENDA I SOCIETATS</b>
	Resum anual de Retencions i Ingressos a Compte 2024: . . . . . 180, 190, 193
	Declaració informativa entitats en Atribució de Rendes 2024: . . . . . 184
	Finestra Única - Règims d'Importació, Exterior i de la Unió (Desembre/Quart trimestre 2024): . . . . . 369

### FEBRER 2025

20	<b>RENDA I SOCIETATS</b>
	Retencions i ingressos a compte Grans empreses (Gener 2025): . . . . . 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230
28	<b>IVA</b>
	Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (Gener 2025): . . . . . 349
28	<b>IVA</b>
	Grans Empreses i Devolució Mensual (Gener 2025): . . . . . 303
	Declaració anual d'operacions amb tercers Any 2024 . . . . . 347
	Finestra Única - Règim d'Importació (Gener 2025): . . . . . 369

### MARÇ 2025

20	<b>RENDA I SOCIETATS</b>
	Retencions i ingressos a compte Grans empreses (Febrer 2025): . . . . . 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230
31	<b>IVA</b>
	Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries (Febrer 2025): . . . . . 349
31	<b>IVA</b>
	Finestra Única - Règim d'Importació (Febrer 2025): . . . . . 369
	Grans Empreses i Devolució Mensual (Febrer 2025): . . . . . 303
	Autoliquidació (Febrer 2024): . . . . . 303

## Hemeroteca - titulars

Ja hi ha 25.000 persones en EERTO per la DANA, el 6,2% dels treballadors de la zona

Expansió, 26/11/2024

Les dones només van ocupar el 45% del mercat laboral sènior en 2023, malgrat ser més de la meitat

CINCO DÍAS, 26/11/2024

Brussel·les accepta el pla d'ajust espanyol però exigeix pujar els ingressos públics en "almenys" un 0,2% del PIB

El País, 26/11/2024

# CALENDARI LABORAL

ANY 2025

DATA DE LES FESTES	ANDALUSIA	ARAGÓ	ASTURES	ILLES BALEARS	CANÀRIES	CANTABRIA	CASTE- LAJA MANÇA	CASTELLA / LLEÓ	CATALUN- YA	EXTREMA- DURA	GALICIA	COM. MADRID	REGIÓ MURCIA	C.FORAL NAVARRA	PAIS BASC	LA RIO- JA	COMUNITAT VALENCI- ANA	CUTAT DE CEUTA	CUTAT DE MELILLA
<b>GENER</b>																			
1 Any Nou	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
6 Epifania del Senyor	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**	**
<b>FEBRER</b>																			
28 Dia d'Andalusia	***																		
<b>MARÇ</b>																			
1 Dia de les Illes Balears				***													**		
19 Sant Josep													**						
31 Festa del Eid Fitr.																			***
<b>ABRIL</b>																			
17 Dijous Sant	**	**	**	**	**	**	**	**	*	**	**	**	**	**	**	**	*	**	**
18 Divendres Sant	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
21 Dilluns de Pasqua				***															
23 Sant Jordi/Dia d'Aragó								***											
23 Festa de Castella i Lleó								***											
<b>MAIG</b>																			
1 Festa del Treball	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
2 Festa de la Comunitat de Madrid																			
17 Dia de les Lletres Gallegues																			
30 Dia de Canàries								***											
31 Dia de Castella-La Manxa								***											
<b>JUNY</b>																			
6 Festa del Sacrifici-Eidhul Adha																			***
6 Festa del Sacrifici-Eidhul Adha																			***
9 Dia de la Rioja																			
9 Dia de la Regió de Murcia													***						
19 Festa del Corpus Christi																			
24 Sant Joan																			
<b>JULIOL</b>																			
25 Santiago Apòstol/ Dia Nacional de Galícia						**						**							
28 Dia de les Institucions de Cantàbria						***													
<b>AGOST</b>																			
5 La Nostra Senyora d'Àfrica				*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
15 Assumpció de la Verge	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
<b>SETEMBRE</b>																			
8 Dia d'Astúries				***															
8 Dia d'Extremadura										***									
11 Festa Nacional de Catalunya									***										
15 La Ben Apareguda										***									
<b>OCTUBRE</b>																			
9 Dia de la Comunitat Valenciana																			
13 Dilluns següent al dia de la Festa Nacional d'Espanya	**	**	**	**	**	**	**	**	*	**	**	**	**	**	**	**	**	*	*
<b>NOVEMBRE</b>																			
1 Tots Sants	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
<b>DESEMBRE</b>																			
6 Dia de la Constitució Espanyola	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
8 Immaculada Concepció	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
25 Nativitat del senyor	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
28 Sant Esteve	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

CODIS DE LES FESTES:

- Festa Nacional no substituïble (\*)
- Festa Nacional respecte de la qual no s'ha exercit la facultat de substitució (\*\*)
- Festa de la Comunitat Autònoma (\*\*\*)





C/ Girona, 162, entresòl - 17220 **SANT FELIU DE GUÍXOLS**

Tel. 972 32 13 11 - 972 32 53 61

Fax 972 32 53 62 - Apartat de Correus 39

info@acallico.com

[www.acallico.com](http://www.acallico.com)